

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Epistolę Zacherię papeę.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

diebus obseruatis, & tempora, timeo ne sine causa laborauerim in vobis. Et sanctus Augustinus dixit. Nam q̄ p̄dictis malis id ē carnis & diuinis, & arupicibus, vel philaacterijs, & alijs q̄buslibet augurijs crediderit, & si ieiunet, & si oret, & si iugiter ad eccl̄as currat, & si largas elemosinas faciat, & si corpusculū suū in oī afflictioe cruciauerit, nihil ei p̄derit, quādiu sacrilega illa nō reliquit. Nā si istas paganiās p̄nitas v̄a ibi in Romana vrbe prohibuerit, & sibi mercedē, & nobis maximū p̄fectū in doctrina eccl̄astica p̄ficiet. Ep̄i q̄q; & p̄b̄i ḡnis Francorū, qui fuerūt adulteri, & fornicatores acerrimi, q̄s in gradu ep̄atus, vel p̄b̄ij fornicationū filij nati arguūt reuenientes ab ap̄lica sede dicūt sibi Romanū p̄tifice licentiam dedisse ministeriū ep̄ale in ecclesia ministrare. Quos cōtra cōtēdimus, q̄a ap̄licam sedem nequaquā cōtra decreta canonū audiuimus iudicasse. Hęc oīa dñe charissime, p̄pterea vobis nota facimus, vt v̄a autoritatis r̄sum talibus dare possimus, vt p̄ cautelā vestrā doctrinē oues eccl̄esie nō sēducātur, sed lupi rapaces cōmori, & superati pereant. Interea munuscula parua vobis direximus, nō q̄a digna sunt paternitati v̄a, sed p̄ indicio charitatis, & obedientiæ deuotōis, id ē villofam vnā, & argētī, & auri tantillū. Dexterā dñi p̄tegete incolumē valere, & in Ch̄o proficere beatitudinem vestrā in longitudinē dieꝝ optamus. Te deus altitonus sancta conseruet in ædā. Sedis apostolicæ rectorē in tēpora longa. Melliflua gratū populis doctrina per orbē. Perficiatq; deo dignū pia gratia Christi. Splendida perficiat florens sua gaudia mater. Atq; domus dñi lætetur plebe læcūda.

¶ Epistola Zachariæ ad Vvittam.

Dilectissimo nobis Vvittæ sc̄te eccl̄esie Barbaranę Zacharias papa. Dño coo-
perante, & sermonē cōfirmate ad dilatandā christianitatis legē, & orthodoxæ fi-
dei tramitē ad docendū, iuxta q̄d p̄dicat sancta hęc Ro. (cui deo authore p̄fide-
mus) eccl̄ia innotuit nobis sc̄tissimus, ac reuerēdissimus frater & coep̄s n̄r Boni-
facius nup̄ decreuissē & ordinasse in Germaniæ ptibus ep̄ales sedes, vbi p̄est v̄a dilectio, &
puinciā in tres diuissē parochias, q̄ cognito cū magna exultatōe extēsis ad sydera palmis il-
lūinatori, & datori oīm bonorū dño deo & saluatori n̄ro Iesu Ch̄o gr̄as egim⁹, q̄ facit vtra-
q; vnū. Flagitauit at̄ a nobis p̄ suis syllabis iā dictus sanctissimus vir p̄ ap̄licā autoritatē v̄as
cōfirmari sedes. Pro q̄ & nos ardentia oīo, & diuino iuuamine autoritate beati Petri ap̄loꝝ
principis cui data est a deo, & saluatore n̄ro Iesu Ch̄o ligādi soluendū q̄ ptās, p̄ctā hominū
in celo, & in terra cōfirmamus, atq; solidas p̄manere v̄as ep̄ales sedes sancimus, interdi-
cētes ipsius principis ap̄loꝝ autoritate a p̄nti oībus & in futuras ḡnationes, vt nullus aude-
at cōtra eādē vestrā venire ordinationē, q̄ dignatē deo ex n̄ra p̄ceptōe in vobis facta est,
& hoc interdicētes, vt nullus audeat iuxta sc̄toꝝ canonū traditionē ex alio ep̄atu ibidem
trāslatari aut ordinare ep̄m, post vestrā de hoc seculo euocationē, nisi is q̄ ap̄licę n̄ræ sedis
in illis ptibus p̄ntauerit vicē. Sed nec vnus alterius parochias inuadere, aut eccl̄ias subtrahe-
re p̄sumatis. Nā (q̄d nō credimus) si quis ille fuerit, q̄ cōtra hęc vestrā p̄ceptionē temerario
ausu venire tētauerit, sciat se a terno dei iudicio anathematis vinculo eē innodatū. Si q̄s ve-
ro ap̄lica seruauerit p̄cepta, & normā rectę & orthodoxę fidei fuerit assequut⁹, b̄ndictionis
gratiā cōsequat. De cætero penitus diuinā clemētiā, vt cōfirmet, & corroboret hoc q̄d ope-
ratus est dñs in vobis. Et charitas dei gratia, & pax vera sit cum spū v̄o. Sanctissimi & dile-
ctissimi nobis toto conamine elaborate p̄fide Ch̄i, & ministeriū eius p̄ficiendū decertate,
vt & cū egregio ap̄lo mereamini dicere. Bonū certamē certauī, cursum cōsummaui, fidem
seruauī. De reliq; rep̄osita ē mihi corona iustitiæ quā reddet mihi dñs in illū diē iustus iudex.
Salutate vos in dño valere optam⁹. Bñ valete. Data Caleñ. Aprilis ip̄erate dño Cōstātino
magno Imperatore. Anno. XXIII. imperij eius, anno. II. indictione sexta.

¶ Epistola Zachariæ ad Bonifacium episcopum.

Reuerēdissimo & sanctissimo fratri Bonifacio coep̄o Zachariæ seruus seruorum
dei, Virgilius & Sodom⁹ viri religiosi apud Baioarioꝝ puinciā degētes suis ap̄d
nos literis v̄si sunt, p̄ q̄s intinuerūt, q̄d tua reuerenda fraternitas eis iniungeret
ch̄ianos denuo baptizare, q̄d audiētes nimis fuimus cōturbati, & in admiratio-
nem quandā incidimus, si habet (vt dictū est). Retulerunt quippe q̄d fuerit in eadē puincia
sacerdos qui latinā linguā penitus ignorabat, & dū baptizaret nesciēs latini eloquiū infrin-
gēs linguam diceret. Baptizo te in noīe patriā, & filia, & spū sancta, ac p̄ hoc tua fraternitas
cōsiderauit rebaptizare, Sed sc̄tissime frater, si ille q̄ baptizauit, nō errorem introducēs, aut
hæresim, sed p̄ sola ignorātia Romanæ locutōis infringēdo linguā (vt supra) fati sum⁹ ba-
ptizās dixisset, nō possumus cōsentire, vt denuo baptizent, q̄a tua q̄d bñ cōpertū habet sc̄tā
fraternitas, q̄cūq; baptizatus fuerit ab hæreticis. In noīe p̄ris, & filij, & spūs sancti, nullomō
rebaptizari debeat, sed p̄ solā manus ip̄ositionē purgari debeat. Nā sc̄tissime frater, si ita est

Epistola zacharie pape

vt nobis relatu est nō amplius à te illis p̄dicent hm̄oi, sed vt p̄fes sancti docēt & p̄dicant tua sanctitas studeat cōseruare. Deus te incolumē custodiat reuerēdissime frater. Data Calē. Iulij. Imperate dño pijsimo Augusto Cōstātino à deo coronato magno Impatore, Anno, XXVI. Imperij eius Anno quarto, indictione quattadecima.

¶ Item Epistola eiusdem ad Episcopos diuersos.

C Dilectissimis nobis Regnifrido Rothomagēsi ep̄o, Rimberto Ambianēsi ep̄o, Deoda to Bellouacēsi ep̄o, Heleseo Nouionēsi ep̄o, Fulcirico Tungiēsi ep̄o, Dauid Spito nensi ep̄o, Etheo Chardomenensi ep̄o, Trenurardo Cameracēsi ep̄o, Burgardo Vizarburnēsi ep̄o, Genebādo Laudunēsi ep̄o, Romano Meldēsi ep̄o, Agilolpho Coloniēsi ep̄o, Heddo Straburgēsi ep̄o, & cæteris amātissimis ep̄is, pb̄is, & etiam diaconibus cunctisq; orthodoxis Ecclesiæ dei clericis Apostolicā doctrinā tenētibus. Zacharias diuina gr̄a p̄r̄ditus Apostolicæ sedis pontifex. Seruus aut̄ seruoꝝ dei in dño salutē dicit. Gr̄as ago deo patri oīpotētī, & dño Iesu Ch̄o vnico filio eius, & spiritui sancto q̄ v̄ra oīm corda inflam mare dignatus est p̄ diffusam à se gr̄am, vt in vnitatē fidei, & in vinculo pacis ambuletis, & sit splendor dñi dei nostri sup̄ nos dilectissimi mihi, & abundās gr̄a pacis & charitatis, vt sitis vnū corpus spiritalis m̄is v̄r̄a sanctæ catholicæ, & Apostolicæ dei Ecclesiæ, in qua deo auctore & dispositore, quīs tāto fastigio viribus longe impares p̄r̄sumus, implētēs illud p̄pheticum dictum. Ecce q̄ bonum, & q̄ iocundū habitare fr̄es in vnum. Eten̄ & si pro itinere longitudine quanq; corpore sumus absentes, in sp̄u tñ dilectōis semp̄ sumus vobis p̄sentes, habētēs vos in visceribus nostris, & assidue orātes, vt deus & dñs noster Iesus Ch̄o multo amplius confir met corda v̄ra, & corroboret in exhortationem Euāgelij in ministerio quo fungimur, vt credita vobis p̄les vestris pijs admonitiōibus adiutore deo à diabolica fraude liberata salua per s̄stet vosq; mereamini de eoꝝ aniabus in diē Ch̄i apportare lucrū. Scriptū quippe est: Filij sapiētīæ Ecclesia iustoz & natio eoꝝ obediētia & chatitas. Obsecro ergo vos charissimi mei, vt digne ambuletis vocatōe qua vocati estis, vt decet sanctos cū dilectiōe v̄ram & collaboratōe in charitate, solliciti seruare vnitatē sp̄us in vinculo pacis, & charitatis, q̄a finis p̄r̄cepti charitas est de corde puro & conscia bona, & fide nō ficta. Gaudeo in vobis charissimi, qm̄ fides v̄ra, & vnitas erga nos p̄tiosa est, & manifesta non solū corā deo, sed etiā corā oibus hoibus, dū ad fautorē, & magistrū v̄m à deo constitutū b̄t̄m Ap̄loꝝ principē Petrū benignissima voluntate conuersi estis. Laudabilis fides v̄ra & bona fama, qm̄ idip̄m sapitis qd̄ oportet sapere. Et nunc deo cooperatē ē aggregata sanctitas v̄ra nostræ societati in vno pastoralis ouili. Et ē nobis vnus pastor q̄ à pastore pastoz dño deo, & saluatore nostro Iesu Ch̄o princeps Ap̄loꝝ & noster doctor ē institut⁹. Habetis itaq; n̄ra vice ad cōfirmādā dilectiōe v̄ram & collaboratōem vobis in Euāgelio Ch̄i sanctissimū ac reuerēdissimū Bonifaciū fr̄em nostrum archiep̄m Apostolicæ sedis legatum, & vicē nostrā p̄r̄sentantē. Sit ergo cōstātia v̄ra aduersus contē tiones eoꝝ q̄ aduersa sapiunt, & non quæ dei sunt, & erit fortior petra cōstātia v̄ra, sicut scriptum est: Ne timueritis ab eis, neq; terreamini à facie eoꝝ q̄ corpus occidunt, animā aut̄ non possunt occidere. Quod aut̄ in aure auditis, p̄r̄dicate in lumine, illū timētēs q̄ potest corpus & aiām occidere, & mittere in gehēnā. Fr̄es mei in carne ambulantes, non sc̄dm carnē militamus. Arma em̄ militiæ nostræ non carnalia, sed potētia deo ad destructionē munitionū consilia destruētēs, & omnē exaltationē extollentē se aduersus sc̄iam dei, in captiuitatē redigentes oēm intellectuā, & oēm cogitationē in obsequiū Ch̄i p̄ducētēs. De cætero fr̄es confortamini in dño, & in potentia fortitudinis eius. Pax vobis multa & gr̄a à deo, & dño nostro Iesu Ch̄o ministret. Amplectimur & osculamur, ac si p̄ntes charitatē vestrā in vnitatē sp̄us, in vinculo pacis & charitatis Christi. Deus vos incolumes custodiat dilectissimi nobis.

¶ Eiusdem ad Bonifacium.

R Euerēdissimo & sanctissime fratri Bonifacio coep̄os Zacharias seruus seruoꝝ Dei. Cum nobis sanctissimæ fraternitatis tuæ syllabæ delatæ fuissent, atq; p̄ singula re legi fecissimus, & reperissemus in earundē literarū tuarū serie quod peccatis nostris factitibus dum dñici tritici semina quæeres elaborare, ad augēdam segetē spiritalem subito inimici superseminant zizania, vt sanctitatē tuam in bono ope impediāt. Sed tua sancta fraternitas incessanter orationi instet, pariter cum fratribus q̄ secum laborant, & spiritales sarculos construēs, zizania eradicās deportet ad cōburēdū, vt b̄t̄s Gregorius papa: Bonū em̄ (inqt) op⁹ nobis sit in volūtate: n̄ ex diuio adiutorio erit in p̄fectōe. His ita se h̄ntibus charissimē frater confortare in dño, & ipse erit adiutor tuus. De incurfione autē gētium q̄ in tuis plebibus facta est m̄endum nobis est: sed hæc aduersitas nullatenus tuam fraternitatē conturbet, quia & Romana ciuitas ex accidētibus facinoribus sæpius est depopulata, & tamen omnipotentia sua dominus ex supernis eam dignatus est consolari. Sed populis tibi commissis reuerēdissi

uerendissime frater prædica ieiunium, supplicationes apud dominum lætantiarum, & supereminens eius clemētia adiuuabit te. Te aut vt prædiximus nullatenus aduersa turbēt, Sed in bono ope quod cœpisti nullo modo deficias. Nos vero licet immeriti, & pctōres existamus, nostris ꝑcibus vꝑ consecratorum nostrorꝝ in quātū possumus adiuuamus. De synodo aut congregata, apud Frācorum puinciam mediantibus Pipino & Carlo māno excellentissimis filiis nostris, iuxta syllabaz nostraz cōmonitionē peragēte nra vice tua sanctifica qualr egisses cognouimus, & oipotēti deo nostro grās egimus q̄ eorꝝ corda confirmauit, vt in hoc pio opere adiutores existerēt, & oia optime, & canonicè pegisti, tam de falsis ep̄is, & fornicarijs, & schismaticis quāq; etiā & in reliquis noīe sacerdotibus cōtra canonū instituta agētibus, vꝑ cōtra catholicā dei, & Apostolicā Ecclesiā, de qbus scdm tuā relationē ꝑ singula rōdemus. De eo nāq; qd suggestisti qd elegerunt ciuitatē vnā oēs Francoꝝ principes coniungētē vsq; ad paganos fines. Et in partes Germanicaz gētū vbi ante prædicasti, quatenus ibi sedē Metropolitanam ꝑpetuo tēpore habere debeas. Et inde cæteros ep̄os ad viam instrueres rectitudinis, & post tui successores ꝑpetuo iure possideant. Hoc qd decreuerūt læto nos suscipimus animo, eo q̄ ex dei nutu factū est, vꝑ si quidē falsi sacerdotes, & schismatici hoc impedire conati sunt, quorꝝ vanum agōnē dñs dissipabit, & illa faciet stabilita quæ sanctorꝝ ꝑm̄ statutis conueniunt concordare, & q̄a tibi ꝑst principes Francoꝝ in hoc etiā adiutores extiterunt, retribuatur ill' oīpotens deus vicissitudinis præmiū, & innumera largiat bona. Nam sicut de illo falso ep̄o, quē dixisti adulterati clerici, & homicidæ filium in adulterio natū, & absq; disciplina nutritū, & cetera mala, & horribilia quæ ꝑ singula enarrauisti, ac ꝑ hoc, & sui filis sacerdotes consecrauit, de hoc meminit tua reuerēda fraternitas quod tribus iam vicibus scripsimus, vt nullus homicida, nullus adulter, nullus fornicator sacrū ministerium debeat obtrēctare, sed neq; ꝑcēnētēs, aut talis qualem sacri canones prohibent esse sacerdotem.

¶ De baptizatis ab illo, seu Ecclesijs consecratis requirāt tua fraternitas, si aut Ecclesijs in noīe A trinitatis cōsecrauit, aut paruulos sicut baptizauit, dū sacerdotio fungebatur, & sic & consecratio Ecclesijs & paruulorꝝ baptisma sit cōfirmatū. Et hoc pariter suggestisti qd illi q̄ a te ꝑiecti sunt sacerdotes a nobis absolutos se apud Frācorꝝ puinciaz diuulgēt, quod tua sc̄ta fraternitas nullo mō credat, q̄a qd' impossibile ē, si hoc fecissemus tuæ charitati ꝑ nra idicassemus lras. Sed hoc qd' impossibile ē, nullo mō credas, q̄a nō aliud ꝑdicamus, & aliud agimus, aut dirigimus vt illi garrūt, sed auxiliāte deo illud qd' ꝑdicamus finetenus obseruādū cōsemus, hoc autē sanctitatē tuā firmissime, vt teneas hortamur vt sc̄toꝝ ꝑm̄ institutis, & cōsultis sacrorꝝ canonū oīmodo obsequi debeas, q̄a nos nullatenus aliud ꝑdicamus, & aliud agimus. Nā de eo qd' obsecrauit vt Frācorꝝ ꝑncipibus scriberemus, vꝑ ceteris Frācis, vt petisti eis ꝑ singula scripsimus vt tibi & amici sint, & adiutores in dñico ope existāt. De cœsu vero expetēdo eo q̄ impetrare a Frācis ad reddēdum eccl̄ijs vꝑ monasterijs nō potuisti, q̄ vt vertēte anno ab vnoquoq; coniugio seruoꝝ. xij. Denarij reddant, & hoc grās deo, q̄a potuisti impetrare, & dñs donauerit q̄tē. Augent & luminaria sc̄toꝝ. ꝑ eo q̄ nūc tribulatio accidit Sarracenoꝝ, Saxonū vꝑ Fresonū sicut tu ipse nobis innotuisti. De eo nāq; quod interrogasti, q̄ illi q̄ depositi sunt ꝑ capitalibus ꝑctis de gradu sacerdotali, dum eos reperisses adulteros homicidas, vt nec sacerdotes, nec clerici eē possint, nec sub ꝑcēniā monachi eē volunt, sed ꝑgētes apud palatiū regis Frācorꝝ rogāt vt eis loca tribuat ecclesijs, vꝑ monasterioꝝ, vt laicā vitā viuā, & dispergētes sc̄toꝝ loca, sed & de hoc pariter qualr fieri debeat Francoꝝ ꝑncipibus cōmonētēs direximus, in alia ꝑpe tua eꝑla reperimus cōtineri oia quæ cōtra te egerāt falsi, & schismatici ep̄i Aldebertus, & Clemēs ꝑ quæ oia acta ipsoꝝ, & impijssimū errorē sigillatim indicasti, nos vero cōgregatis fratribus, & consecratoribus nostris orundē prauorꝝ sceleratissima acta in eorꝝ ꝑntia relegi fecimus, & dum nobis corā concilio relecta fuissent, pio studio oēs eadē schismatica dogmata ipsoꝝ, atq; iniquissimas traditōes, seu sceleratissimā vitā quā sibi Aldebertus cōscribere fecit vna voce exclamauerunt, vt igni cremarent, sed nos hoc non rectū iudicauimus, ꝑ eo q̄ ad reseruandū, siue in æternū eos condēnādum in scrinio sanctæ Ecclesię reseruāda mādauius, suscipiētes ipsi dignā sniam cuius instar actōis ad tuā direximus fraternitātē, vt relecta in puincia Frācorꝝ oīs schismaticus audiēs talr a sancta dei catholica & ap̄lica Ecclesia iudicatū a sensu sui prauitate respiscat. In tertia nāq; tua epistola itimasti nobis de alio seductore nomine Geolebo, q̄ antea tali ep̄i honore fungebatur, & q̄a sine cuiuscunq; consultu apud nos properat, & dum aduenerit, vt dño placuerit, fiet. Tua autem reuerētia vt auxiliāte dño, cœpit vice nostra volumus vt omni anno apto tpe in Francoꝝ puincia concilium debeat celebrari, vt frequentia sacerdotum siue institutis sacrorꝝ canonum mediātibus illic qd aduersum nullo modo audeat pullulare, sed magis Ecclesię dei vnitas, & disciplina Ecclesiastica, atq; ap̄lica vbiq; in illis partibus dilatata, cunctę ꝑꝑloꝝ turbę etiā in occiduis partibus veri catholici esse possint.

Epistola zacharie pape.

& nō amplius p̄ falsos sacerdotes erroribus inuoluti demergant in interitū. Dū vero conciliū aggregaueris sic tua fraternitas cōstitutū habeat cū Metropolitanis q̄s cōfirmauimus, de eo q̄d dixisti, vt nullus sine cōmēdaticijs ep̄lis suscipiat. Tñ & p̄ hoc ip̄o, & p̄ oibus Frācoꝝ p̄cipibus cōmonitōis direximus l̄ras, vt iā sup̄ius fati sumus, de ciuitate nāq; illa q̄ nup̄ Agripina vocabat, nūc verō Colonia iuxta petitionē Frācoꝝ n̄r̄e autoritatis p̄ceptū noi tuo Metropolitim cōfirmauimus, & tuā sc̄itati direximus p̄ futuris t̄pibus eiusdē Metropolitanę Ecclesię stabilitatē. Deus te incolumē custodiat reuerēdissime, & sc̄tissime frater. Data pridie Calēdas Nouēbris. Imperāte dño p̄ssimo Augusto Constatino à deo coronato magno Imperatore, Anno. XXVII. Imperij eius, q̄nto anno, indictione decimaquarta.

¶ Item Epistola Zacharię ad Bonifacium.

S Anctissimo & reuerēdissimo fratri Bonifacio coep̄o Zacharię ep̄s seruus seruorū dei. Bndictus deus p̄r dñi n̄ri Iesu Ch̄ri q̄ dispersa cōgregat & cōgregata cōseruat, augetq; fidē & fidutiā seruis suis ad p̄dicandū verbū Euāgelij Iesu Ch̄ri dñi n̄ri cū eodē p̄re & sp̄u sc̄to in vnitatē viuētī in secula seculorū, ipsi gloria, & laus q̄ adiutor, & p̄tektor ē in se credētibus, ipse em̄ dixit. Qui credit in me vita viuēt, & nō moriet̄, qm̄ ego sum via, veritas & vita. Laudamus & sup̄exaltamus sc̄tm̄ nomē eius læti gaudētes p̄ hāz gerulos, & sanctę fraternitatis tuę l̄ris allatis sup̄stitē in hac vita, & in dño te valere cognoscētes, petētes immēsām dei n̄ri diuinitatē, vt ad p̄dicandū m̄lto amplius Euāgelij atq; sanctę fidei eius sacm̄ lōgēuū te seruet, suāq; p̄tektōe te muniat, & ab aduersantiū isidijs piē miserādo custodiat. Suggestit itaq; sc̄tā fraternitas tua in suis apicibus q̄d p̄cessor n̄r̄ beatę memorię Gregori⁹ hui⁹ sanctę sedis Ap̄licę p̄sul, dū ad p̄dicandū verbū Euāgelij tuā misisset fraternitatē in Germanię partibus, & gētibus ill̄ paganis verbo pollicitatōis à te eē munitū, ita orthodoxos ep̄os, p̄b̄os, v̄l q̄scūq; reperire potuisses, in verbo exhortatōis p̄fectos amplius cōfirmares, & eis cōicāres q̄d & factū est. Si q̄s vero seductores ep̄os, aut pseudop̄b̄os, v̄l q̄scūq; à recto fidei tramite deuiātes reperisses, nulla tibi cū eis eēt cōio. Qd̄ te deo solatiante vsq; ad p̄sens spirital̄ seruasse cōfessus es, v̄l si oīno p̄pter p̄cipalē, & humanū fauorē gētis Frācoꝝ dū ad eos accessisses corp̄ali abstinerē nō valuisti, cogēte necessitate Ecclesię dei, & tñ in eorū cōcilio, & cōsensu cōionis anīa tua nō est coingnata. Itaq; p̄pter hoc q̄d cū eis cōuersatus es nō cōfentēs iniquitatē eorū, nullū tibi ē detrimētum coram deo. Te em̄ p̄dicāte si obedirēt, salui essent. Si aut̄ iniquitate sua p̄manēt, ipsi peribūt. Tu aut̄ iuxta p̄phetę dictū saluasti animā tuā. De ep̄is aut̄ & pallijs Frācoꝝ scripsisti, q̄ iuxta p̄missionē suā nondū impleuerūt, q̄ si impleuerit iuxta verbū suū, habebunt ex eo laudē. Sin vero al̄r egerit ipsi videbūt, nos em̄ diuīa gr̄a largiēte q̄ gratis accepimus, gr̄atis damus. Tua q̄dē p̄pter hoc benigna volūtas à nobis suscepta ē. Igit̄ & hoc petisti monasteriū in vastissima solitudine, & in medio gētū q̄bus p̄dicas cōstitutū, & à te fundatū eē, atq; in honore saluatoris dei n̄ri dedicatū, vbi etiā & monachos sub regula b̄ti Bndicti de gere ordinasti, hoc venerabile monasteriū noi tuo priuilegio sedis Ap̄licę muniri. Qd̄ votis tuis accēscētes ordinauimus iuxta petitionē, & desideriū tuū. Cōgruit em̄ diuini ministerij p̄dicatorē opt̄imūq; ministrū ad desiderata p̄ringere, & cēptū bonū opus vsq; in finē p̄ficere, sicut scriptū in dñico p̄cepto. Qui p̄seuerauerit vsq; in finē, hic saluus erit. Et b̄tus seru⁹ ille, quē cū venerit dñs inuenerit sic facientē, et em̄ sup̄ oīa bona sua cōstituet eū. Interea p̄dictus tuus Gerulus Lul, cū cæteris suis cōcomitibus quē iniūctā fuerūt à tua fraterna sc̄titate tā in verbo, quā in p̄scripto oīa liquidius suggerētes innotuerūt, de q̄bus tā in verbo r̄sum dātes, & p̄scriptio tuā remissimus fraternitati. Cōtinebāt em̄ cap̄la ip̄titatio ab eis porrecto quē inferius annexa sunt de q̄bus flagitasti à nobis quæ recipiēda, quæ respuenda sunt.

C ¶ In primis de volatilibus. i. graculis, & cornicul, atq; ciconijs q̄ oīno cauēda sunt ab esu Ch̄rianoꝝ, etiā & fibri, atq; lepores, & equi syluatici m̄lto amplius cauēdi, atq; sc̄tissime frater de oībus scripturis sacris b̄n̄ cōpertus es. De igne at̄ paschali q̄d inq̄sisti à sc̄tis p̄fiscis p̄ribus ex quo p̄ dei & dñi n̄ri Iesu Ch̄ri gr̄am, & p̄tioso sanguīe eius Ecclesia dedicata est q̄nta feria Paschæ dū sac̄rū ch̄risma cōsecrat, tres lāpades magnę capacitatis ex diuersis cādēlis Ecclesię oleo collecto in secretiori Ecclesię loco ad figurā interioris tabernaculi inq̄siste idēficiēter cū multa diligētia inspecte ardebūt, ita vt oleū ip̄m sufficere possit vsq; ad tertiū diē. De q̄bus cādēlis sabato sc̄to p̄ fontis sacri baptismate sumptus ignis p̄ sacerdotē renouabit. De ch̄ristallis aut̄ vt asseruisti, nullā habemus traditionē. De his q̄ regio morbo vexant̄ inq̄sisti, siue equi sint, q̄d faciēdū sit de illis. Si hoīes natiuitate, aut ex ḡne huius morbi sunt, hi extra ciuitatē comitari debent, elemosynā vero ad accipiēdū à p̄p̄o nō deuitari. Si at̄ cōtigerit magnū v̄l parū non natiuitate, sed sup̄ueniēte egritudīe vexari, nō est p̄ncipiēdus, sed si possibile ē curādus. Atq; in Ecclesia dū ad cōionē venerit, post oīm sup̄pletionē erit īgressur⁹ ad participandū munus. Equi vero q̄ p̄fato morbo fuerit coingnati, si curari nō valuerit, in puteis & foueis p̄ncipiēdi sunt, ne eiusdē

eiusdē morbi cōtagiōe ceteri coinquent. De aialibus autē q̄ a furentibus. i. rapidis lupis & canibus fuerint lacerata oportet ea a ceteris separari, ne fures & mordētes, cetera coinquent. Qd̄ si pauca sunt vt supra dixim⁹, i fouea p̄iciēda sunt. Nā & hoc inq̄siuit ffnitas tua si liceat sc̄timoniales feminas quē admodū viris sibi iuicē pedes abluere, tā in cēna dñi, quicq; in alijs diebus, hoc dñicū p̄ceptū est, qd̄ q̄ p̄fidē ipseuerit habebit ex eo laudē. Etem viri & mulieres vnū deū habem⁹ qui i celis ē. Pro b̄ndictiōibus at̄ q̄s faciūt Galli (vt nosti frater) multis vitijs variant. Nā nō ex aplica traditiōe hoc faciūt, sed p̄ vanā gloriā hoc operant sibi ipsi dānationē adhibentes, dū scriptū est. Si qs vobis euāgelizauerit p̄ter id qd̄ euāgelizatū est. anathema sit. Regulā catholicę traditiōis suscepisti frater amantissime. Sic oibus p̄dica, oēs q̄ doce, sicut a sc̄tā Ro. cui deo autore deseruim⁹, accepisti ecclesia. Inquisisti etiā & hoc si añ tricesimū annū liceat sacerdotē ordinari. Bonū & cōgruū charissime frater, si fieri & inuenire p̄t, vt p̄uente etatis & boni viri testimonij iuxta sacroꝝ canonū instituta, ordinātū sacerdotē. Si at̄ minie reperiunt, & necessitas exposcit, a viginti quinq; annoꝝ & supra leuete & sacerdotē ordinēt, quē admodū in lege dñi cōtinet. De Milone at̄ & eiusmodi similibus q̄ ecclesijs dei plurimū nocēt, vt a tali nefario ope recedant, iuxta apli vocē oportune importune p̄dica. Si acquerit admonitiōibus tuis, saluabūt aīas suas. Sin vero ipi p̄ibūt obuoluti in p̄ctis suis. Tu at̄ q̄ recte p̄dicas, nō pdes mercedē tuā. Nā & hoc inq̄sisti post quātū t̄pis debet lardus comedī, nobis a p̄ribus cōstitutū p̄ hoc nō est. Tibi at̄ petenti cōsiliū p̄bemus, qd̄ nō opteat eū mādi priusq̄ sup fumo sicet, aut igne coquat. Si vero libet vt incoctū māducat, post paschalē festiuitatē erit māducādū. ¶ Eps at̄ cōdēnatus, de q̄ inquisisti qui impugnator & fornicator existit, atq; res ecclie post degradatōem sibi vindicare nitit, hic oīno ac detestabiliter respuēdus est. Quē em̄ portio infidelis cū fidelis? Aut q̄ cōio Chri ad Belial? has sc̄tōꝝ patꝝ traditiōes, & sc̄tōꝝ canonū instituta cōdēnauerūt. De ordinatōe etiam p̄bōꝝ & diaconōꝝ, q̄ cogente necessitate & paupertate, rogātū nō legimus t̄pibus & diebus a te p̄uenerunt, si aliquā habētes ex hoc offensionē infinuasti, dicimus aut̄ tibi frater b̄n nosti qd̄ sacri canones docēt aptis t̄pibus sacerdotē ordinādos. At̄ in eo qd̄ a te p̄pter zelū fidei actū est, a dño deo nfo indulgentiā postulemus. De censu aut̄ ecclesiay. i. solidum decassata suscipe, & nullā habeas h̄sitationē, dū ex eo poteris elemosynam tribuere, ac in Chri pauperes partire & opus p̄ficere sacraꝝ ecclesiay iuxta canonū instituta. ¶ Si q̄s vero p̄bōꝝ, q̄ de laicis p̄moti fuerint, & antea criminalibus causis obuoluti celātes p̄ctm suū ordinati sunt, postmodū vero & manifestata ē eoz̄ iniqū actio, hos sacerdotali habitu priuatos p̄nā submitte. Nō em̄ odit deus peccātē, & cōsitentē, sed peccātē & negātē. Nā hoc flagitasti a nobis si licet p̄secutōem paganōꝝ fugere an nō. Et p̄ hoc frater salute cōsiliū damus. Si fieri p̄t & locū inuenieris, insta ad p̄dicādū illis. Si at̄ supportare nō valueris eoz̄ p̄secutōem, habes p̄ceptū dñicū, vt in aliā ingrediaris ciuitatē. Nā & hoc inquisisti quid fiendū sit, de excōicato ep̄o, & aplica autoritatem negligente, hic detestabilis est corā deo & hoibus cui cōdemnatōi incōdemnatus nō cōcabit, ipsi em̄ cōdemnabunt & in die ire & reuelatōis dñi & saluatoris n̄i Iesu Chri, cū sederit ad iudicādū genus humanū sicut scriptum est. Sup̄bis ego resitā dicit dñs. Etem de Sclauis ch̄ianōꝝ terrā inhabitātibus si oporteat cēsum accipere, interrogasti frater. Hoc quidē cōsilio nō indiget, dū rei cā est manifesta. Si em̄ sine tributo sederit, ipsam q̄nq; p̄pria sibi vindicabūt terrā. Si vero tributū dederit, nō runt dominatōrē ipsam terrā habere. Nā & hoc flagitasti a nobis sanctissime frater in sacri canonis p̄dicatōe q̄t in locis cruces fieri debeāt, tuę significem⁹ sc̄titati, votis at̄ tuis clementer inclināti in Rotulo dato Lul religioso p̄bō tuo p̄ loca signa sanctę crucis quāta fieri debeāt infixim⁹, his at̄ se habētibus, dñi deprecamur clemētiā licet p̄ctōres, vt suo te muniat & cōfortet auxilio, nosq; annuat p̄speritatis tuę semp̄ leta suscipere nūtia. Deus te incolumē custodiat reuerēdissime ff. Data secūdo nonas Nouēbris ip̄erate dño pijsimo Augusto Cōstātino a deo coronato magno imperatore. anno XXX. Lo p̄ ei⁹. Anno. XI. indictiōe IIII.

¶ Epistola Zacharię papę ad Bonifacium episcopum.

Reuēdissimo & sc̄tissime fratre Bonifacio ep̄o Zacharias seruus seruoz̄ dei. Suscepisti sc̄tissime fraternitatis tuę literis p̄ Deneardū religiosum p̄b̄m tuū, quia sospitē te vt semp̄ cupim⁹ eē cognouimus oipotēti ac misericordissimo deo nostro magnas retulimus gratias, qui tibi in oibus bonis p̄sperari dignat, magnā em̄ in cordibus nostris infundis letitiā, q̄tēs nobis sc̄tatis tuę scripta mittunt, q̄n reperimus q̄ ad salutē respiciunt animay, dū quotidie in gremio sanctę matris ecclesię p̄ tuā p̄dicationem noui populi addunt, vbi & tres ep̄os p̄ loca singula secundū seriē syllabay tuay te ordinasse cognouim⁹, qui eidē populo quē sibi dñs deus noster p̄ tuā sanctitatē aggregare dignatus est p̄esse debeāt, & petisti, vt p̄ autoritatē nostrę sedis ep̄ales ibidē sedes firmentur.

Sed tua

Epistole zacharie pape.

Sed tua sc̄ta fraternitas ptractet mature, & subtili cōsideratōe discernat, si expedit, aut si loca v̄l populoz turbe talia eē pbant, vt epos h̄e mereant. Memineris em̄ qd in sacris canonicis p̄cipimur obseruare, vt min̄se in villulas v̄l in modicas ciuitates epos ordinem, ne vile sc̄at nomen epi. S; nos tuis syncerissimis, atq; à nobis dilectis syllabis puocati, q̄ p̄posuisti absq; mora cōcedi patimur, & statum p̄ apl̄icā autoritatē epales illic eē sedes q̄ p̄ successio nē epos mereant, & populis p̄sint, atq; verbū p̄dicatōis subiectis infinuet. i. in castello q̄d d̄r Mursaburg & altez in oppido q̄d noīat Buraburg. Tertiū in loco q̄d d̄r Erphesfurt. Ita vt nulli post h̄c liceat cuiquā hęc q̄ à nobis sancita sunt q̄q̄mō violare, q̄ autoritate b̄ti Petri apli firmā eē decreuimus. De eo at̄ qd intimaſti, nobis qd te Carlomanus filio n̄r ad se rogauit accēdere, vt in vrbe regni Fr̄acoꝝ in sua ditōe siue pt̄ate cōstituta synodū celebrare deb̄as, eo qd ois eccl̄ica regula siue disciplina ab eadē puincia funditus abolita ē, qd nimis merēdū ē, qd p̄ spatia t̄pm ibidē synod⁹ sacerdotū m̄ie celebraret, vñ neq; qd sit qd sacerdotiū ab eis q̄ se sacerdotes existimāt, cognoscit. S; dū iuuāte deo, q̄ à p̄fato filio n̄ro p̄missa sūt, ad effectū p̄ducta fuerit tuāq; p̄fnitas memorato cōcilio cōfederit, cū eodē excellentissimo viro si q̄s repererit epos, p̄b̄os, aut diaconos cōtra canones l̄ statuta pat̄z excessisse, i. adulteriū vel si plures vxores habuerūt, aut si sanguinē ch̄rianoꝝ siue paganoz effuderūt, v̄l etiā alijs capitulis, q̄bus canonib⁹ obuiaſse repererit tua sc̄titas, nulla rōne apl̄ica autoritate p̄mittat sacerdotio fungi, q̄ tales à suo p̄prio ore falsi noīant sacerdotes, & peiores ac deteriores secularibus eē noſcunt, q̄ se neq; à fornicatōib⁹, neq; à nefarijs m̄imonijs abstinent, neq; ab hoīm sanguinis effusioe manus seruāt innoxias, q̄les se esse sacerdotes existimāt, aut qd inde sentiūt, dicēte deo. Sacerdotes mei semel nubāt, & ap̄lus vni⁹ vxoris viꝝ, & cetera, & hoc añ susceptū sacerdotiū vti licitū ē. Nā à die suscepti sacerdotij etiā ab ip̄o p̄prio cōiugio p̄hibēdi sunt. Quō sacerdotio fungi cōsiderāt, q̄ talib⁹ scelerib⁹ inuoluti eē mōstrant, vt neq; seculares fideles his facinorib⁹ obuolutos optemus. Quō nō p̄mescūt diuina mysteria cōtingere, aut quō ad orādū p̄ p̄ctis populi accedere p̄sumūt, dū sacri canones, neq; purū clericū, cui sacerdotiū nō ē, secūdis copulari nuptijs p̄cipiūt. Isti em̄ ec̄dotario, nō solū q̄a post susceptū sacerdotiū se abstinere ab vna vxore nolūt, imō luxuriā obuoluti peiora seculariū scelera cōmittūt, vt plures vxores h̄e p̄sumāt, q̄bus neq; vnā cōcessum ep̄o susceptū ministeriū atrectare. S; ista paruipēdētes, atq; ad iracūdiā puocātes maiora cōmittūt facinora, dū p̄prij manib⁹ ch̄rianos atq; paganos hoīes necāt. Et fit vt quibus in remissionē p̄ctoz debuerūt lauachrū regnātōis ip̄edere, atq; Ch̄i sac̄m donare, ne in eternū pirēt eorūde sacrilegis manib⁹ ip̄i extinguant. Quis ei sapiēs habēs cor eos q̄stimeris sacerdotis, q̄ neq; à fornicatōib⁹ abstinet, neq; ab effusione sanguinū man⁹ seruāt innoxias. Quis ve eoz sacrificijs deū credit eē placatū, dicēte p̄pheta. Vix sanguinū & dolofum abominabit d̄s. Isti nāq; vt p̄misi, ne sacerdotio fungi patiant, neq; diuina cōtingere mysteria cōmonem. Quicqd ve ro aliud (vt dictū ē) eos cōtra eccl̄asticā regulā excessisse repereris canones siue iſtituta pat̄rū p̄ manibus habeto, iuxta qd i eis edoc̄t⁹ fueris discerne. De eo at̄ qd tibi successorē cōstitueres dixisti, & te iubēte i tuo loco eligat eps, hoc nulla rōe cōcedi patimur, q̄ cōtra oīm eccl̄asticā regulā, v̄l iſtituta pat̄z eē mōstrat. Sy volum⁹ vt tibi ministret, & sit in euāgelij Ch̄i adiutor, dicēte ap̄lo. Si qs b̄n ministrauerit gradū sibi bonū acqret. Nimis ei reprehēibile manifestū ē, vt te viuēte tibi aliū substituam. S; hoc cōmonem, vt quādiu te diuina iusserit clemētia supeē, sine iſt̄missioe orare nō cesses, vt tibi de illā successorē cōcedat, q̄ ei possit eē placabilis, & populū quē ad suā gr̄az p̄ eterne sc̄t̄tatis idustriā vocare voluit ir̄phēsiuē regere valeat, atq; ad viā vitę elaboret p̄ducere. Nā quō hęc q̄ poposcisti, si & voluerim⁹ cōcedere possumus, dū nos fragiles hoīes existētes, & sub cōditōe mortis cōstituti, ignorātes qd sup̄uētura dies pariat, nō valētes iuestigare q̄ de nobis prior de p̄nti seculo m̄igret. Sin̄ at̄ & eūdē diuina voluerit clemētia p̄ tui diē trāfir⁹ supeē, si eū aptū cognoueris, & in tuā volūtate fuerit definitū, ea hora q̄ te de p̄nti seculo migraturū cognoueris, p̄ntib⁹ cūctis tibi successorē designa, vt hic veniat ordinād⁹, qd nulli aliū cōcedi patimur, qd tibi charitate cogēte largiri cōsum⁹. De illo nāq; q̄ viduā auūculi sui, q̄ & ip̄a fuit vxor cōsobrini sui & sac̄z velamē h̄e mōstrata ē, & à b̄te memorię p̄decesore n̄ro sibi licētiā cōcessam esse diuulgauit, vt eā in p̄nitioso m̄imonio assumere debuisset, absit hoc vt p̄decesor n̄r ita p̄cipere. Nec ei ab apl̄ica sede illa dirigunt, q̄ cōtraria eē pat̄z, siue canonū iſtitutis phibēt. Admonere, adhortari, iſcrepare eos fr̄ ne cesses, q̄ten⁹ à tali scelerato recedāt m̄imonio, vt nō iſternū peāt. Reminiscant ei se Ch̄i sanguine eē redēptos, & nō sp̄ote se cōtradāt, nisi ab ip̄o recesserit iſesto m̄imonio diaboli p̄tati, s; magis illi deo & Ch̄ro filio ep̄o, sp̄ui sc̄to q̄q; i cuius noīe ab illi⁹ antiq; hostis erepti sunt pt̄ate. Elabora nāq; sc̄tissime fr̄ in eis, quia scriptum cognoscis. Qui cōuertit fecerit p̄ctōrē ab errore vitę suā, saluabit animā ei⁹ à morte, & suū op̄erit multitudinē peccatoꝝ. Nā & nos ei p̄ hoc cōmonitoria scripta direximus.

De Calēdis vero Ianuarijs vel cæteris augurijs phylacterijs & incantationibus, vel alijs diuersis obseruationibus, q̄ gētili more obseruari dixisti apud beatū Petrū apostolū, v̄l in vrbe Roma hoc à nobis, & oībus chr̄ianis detestabile, & p̄nitiosum eē iudicamus, dicēte deo. Nō aurabimini, v̄l certe nō obseruabitis. Et itē. Nō est auguriū in Israēl, nec obseruatio i domo Iacob, ita & à nobis cauēdū eē cēsemus, vt nullis augurijs v̄l obseruationib⁹ arrēdam⁹, q̄a oīa hęc abscessa eē à p̄ribus sum⁹ edocti. Et q̄a p̄ instigationē diaboli itē pullulabāt à die q̄ nos iussit diuina clemētia quāquāmeriti existimam⁹ apli vicē gerere, ilico oīa hęc amputauimus. Pari etē mō volum⁹ tuā sanctitatē populis sibi subditis p̄dicare, atq; ad viā eternæ p̄ducere vitæ. Nā & sc̄tē recedatōis p̄decessoris atq; nutritoris nostri dñi Gregorij papæ cōstitutōe oīa hęc pie ac fideliter amputata sunt, & alia diuersa quā plura quæ diabolo suggerētē pullulabāt in Ch̄i ouili, cuius instar p̄ illius populi salute dirigere maturauim⁹. Nā de sacerdotibus illis q̄ falsa opinant, q̄ etiā adulteri & fornicatores p̄bant, & sibi ab applica sede indultū eē, & ecōtrario sibi licētā p̄dicatōis largitā eē, hęc nulla rōne credat tua sc̄tā fraternitas, sed similiter in eis canonicā exerce vindictā, quemadmodū de his q̄bus sup̄ius à nobis edoctus mōstraris. Nō em̄ aliud te agere volumus p̄ter q̄ sacri p̄cipiunt canones, vel etiā ab hac applica sede instructus eē dinosceris. Sc̄dm tuæ nāq; sc̄tatis petitionē & tribus ep̄is tuis singulas cōfirmatōis ep̄las misimus, q̄s p̄ tuæ sc̄tatis manus eis largiri volum⁹. Et Carlomāno filio nr̄o alia scripta direxim⁹, vt q̄ tibi p̄misit adimplere festinet, atq; adminicula p̄stet. Sed hęc ff̄ charissime de oībus sup̄ius cōprehensis capitulis, vt dñs donauit r̄demus ad oīa amputāda diabolice fraudis sc̄adala. Tua vero sc̄tā ff̄nitas, si qd de cetero euenerit, vt sacri docēt canones studeat emēdare i plebibus sibi à deo cōmissis. Nō em̄ aliud nobis cōuenit p̄dicare, p̄ter qd à sc̄tis p̄ribus sum⁹ edocti. Si vero & noui aliqd inimici astutia agētē acciderit, qd tua sc̄tā ff̄nitas minie p̄ canonū instituta discernere possit, hoc nobis nō pigeat insinuare, q̄tenus deo iuuatē, q̄q; ad emendationē nouę plebis eē possunt, tibi absq; tarditate r̄ndere maturemus. Cognoscat em̄ frater charissime tua sc̄tā fraternitas ita dilectionē tuā nos h̄re in n̄ris p̄cordijs, vt te p̄sentialiter q̄tidie videre desideremus, & ita te in nr̄o cōsortio habeamus, vt certe ministrū dei & dispensatorem ecclesię Ch̄i. De cætero nāq; cōfortare in dño frater charissime, & esto robustus, & elabora in opus ad qd te diuina voluit euocare clemētia. Magna em̄ te spes remuneratōis expectat, quā p̄misit de diligētibus se. Et nos licet p̄cōres existamus, tñ dei nr̄i non cessamus absq; intermissiōe imensam exorare clemētiā, vt q̄ cepit in vobis p̄ficiat opus bonū vsq; adhuc. Et bt̄us ap̄lōr̄ p̄iceps Petrus cooperet tibi in oībus bonis q̄ ei parare desideras. Deus te incolumē custodiat reuerēdissime & sc̄tissime frater. Data Calē. Aprilis, ip̄erate dño p̄ssimo Augusto Cōstātino à deo coronato magno ip̄eratore. Anno. XXIII. ip̄erij eius anno. II. indictione XI.

HABE GRATIAM STUDIOSE, LECTOR STUDIOSE,
 Quod nūc ad manū habeas, tam Cōciliorū acta q̄ Pontificū, quę ex Gręcorū & Latinorum promptuarijs in vnū recollegit volumen Isidorus Hispalensis, A diuicis sanctionibus pontificum summorū, Gregorij secūdi, Vitaliani, Martini, Gregorij tertij, atq; Zacharię, Quibus finē imposuit solers Chalcographus & honestus ciuis Coloniesi. Petrus Quentell. Anno domini
 M. D. XXX. III. Calē. Apriles.

Sequuntur errata que passim legēdo reperimus.

In indice alphabetico primi Tomi, in litera f sic legendū est, familiares ep̄i nosse debent. 7c. Item in p̄o multimo folio eiusdem ternionis, facie prima, linea 27. lege sic, patres 60. Ibidem. linea 30. lege sic. Quorū antoz. Hora. Ibidem. linea 31. lege sic, canones. 59. etc.
 Primus numerus designat foliū. Secundus faciem siue colūmnā. Tertius vero lineam. Deinde subsecutione. 1. 1. 1. necessē habuit. Eodē. 2. 6. dilectionē dñi. Ibidē. 10. doctrinō sume. Ibidē. 28. pont. bt̄us Petrus p̄cepit. 6. 13. in diaboli ep̄plū. Ibidē. 2. 1. calo. stāme. Ibidē. 14. pat̄cti. Eodē. 2. 3. et germē. 7. 2. linea vit. ne vnq; ex tero clerico siue laico etc. 8. 1. 17. q̄ b̄ scire debeat. 9. 1. 32. nec aliter. Ibidē. 44. intelligite iam. Ibidē. 14. suisq; eoz. Eodē. 2. 3. cen. It̄ idē. 20. irrationabilibus. 12. 2. 24. traditionū patrū. In seq̄nti linea, lege. vestraz partium. 15. 2. 10. liberos ei⁹ et ip̄onēs nutras eis. 17. 1. 7. vnus ē ordo. Ibidē. 14. a sc̄tis aplis. Ibidē. 44. tradidit. 18. 2. 12. itaport⁹ ecclia. 19. 1. 4. ne formi. 60. 1. 20. Si q̄s sine exa. 61. 2. 1. sacrificauerūt idolis. 63. 1. 28. de peccet ep̄is copos. Ibid in fine. p̄pter honozē dñi. 64. 1. 28. q̄ cam̄ exa. Ibid 48. indicauerint. 65. 1. 32. alteri⁹ ep̄is copi ciuitatis ministrū ecclē. 69. 2. 1. q̄ ratio. Ibidē. 19. quāmissit. Ibidē. essentia cōmutatā. Ibidē i fine. Quāuis enim verbū. 70. 2. (in primo cap) Si q̄s nō cōst. 21. 1. 10. Nā con. 1. 1. 80. 1. 1. sub angusto. Ibidē. 12. ep̄iscopis renentur. Ibidē. 21. ep̄is dixit fratris. Ibidē. 2. 1. blādū ad sedū. Ibidē. 29. male fauerit. oīno q̄ dñitēdū. Eodē. 2. 14. ordi nādis largiat. 166. 1. 4. legerem⁹. 170. 2. 23. aut idicare. Ibidē. 47. isto in tristitia. 171. 2. 43. ipeditus. 182. 2. 32. sibi non cōst are. 184. 1. 30. illic spei. 228. 2. 28. q̄liter cōmīentur dñs. Ibidē. 36. si propitiū. 230. 1. 30. q̄ntes vide nihil. Eodē. 2. 29. quā inexculabili. 234. 1. 6. venire seruitum didicimus.